

SCHRIJFLETTERBOEK

PUK MUK & MOORTJE

ANTONIA EUGÉNIE

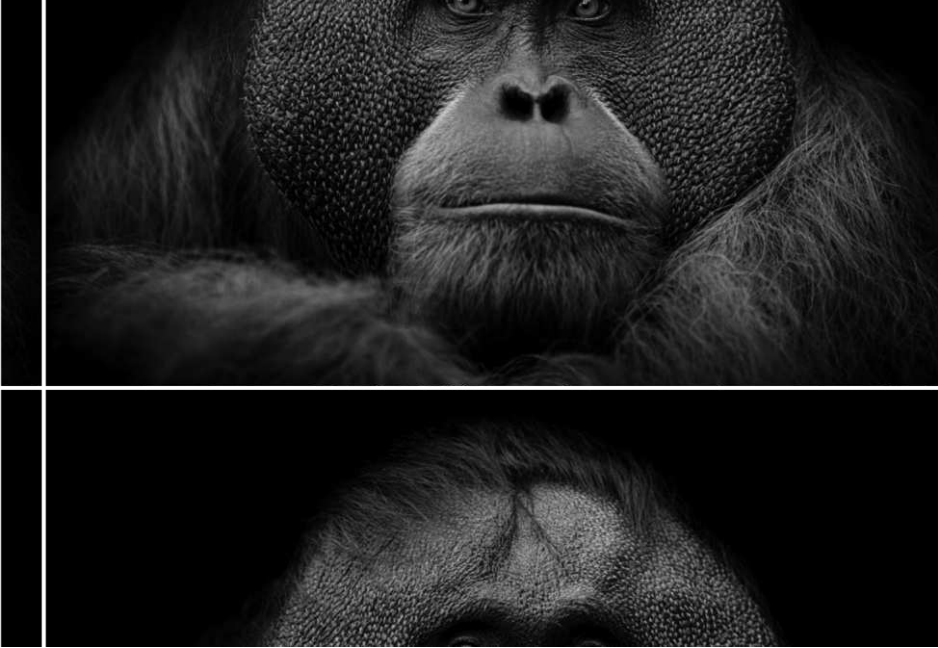
TITEL: PUK MUK & MOORTJE

Copyright © ANTONIA EUGÉNIE 2024

Uitgeverij BOOKMUNDO

ISBN: 978 940 378 138 9

Foto orang oetan: uit de bibliotheek met creatieve inhoud van
Microsoft 365

INLEIDING

Het is heel spannend als de kuikens uitvliegen! Afgezien van het lege nest kan het ook nog extra moeilijk zijn als de communicatie gebrekkig is. Dit verslag is ook een tijdsbeeld. In dit boekje laat ik vooral mijn dochter Puk aan het woord. Het is een lange monoloog geworden. Bedoeld voor Pappie, Mammie, Muk en Noortje. Vanwege de privacy heb ik de namen veranderd.

Over het verblijf in Indonesië:
tweelingzus Muk en oudere zus
Noortje onderhielden frequent
telefoon- en mailcontact met
Puk. Ook Pa liet regelmatig
van zich horen via de mail. In
2000 waren wij nog niet zo
bekend met internet. In de
dagen dat Puk ondergedoken
zat in de bush was het contact
soms wekenlang verbroken.
Zus Muk ging op stage naar
NieuwZeeland. De beide
tweelingzussen studeerden op

dezelfde dag af als bioloog. De
liefde voor verre reizen en de
liefde voor het welzijn van onze
planeet zit de drie zussen in het
bloed.

10 Mei - Woensdag

Hadihoo Muk, Noortje, Daddie, Mammie, Zwammie, Kipstick en niet te vergeten Goldrups

How are you all doing?

Bedankt voor de gezellige en informatieve mailtjes. Ik verwacht natuurlijk binnenkort wel eigenhandig gemaakte pappa-mailtjes, want dat is wel

zo gezellig voor Muk en mij! Ik hoop dat pappie flink aan het oefenen is, zodat ie het straks ook mammie kan leren en dan kan mammie het natuurlijke Zwammie leren en Zwammie kan het Kip dan weer leren en dan kan Kip het weer leren aan Goldrups, (hm nee, laat maar dat leert die rups nooit met die

poten). Okay BACK TO THE POINT (oeps Caps Lock), met mij gaat alles goed. De vlucht ging prima en ik heb lekker kunnen slapen. Het knabbelen on the plane was minder, maar dan kan ik alvast wennen! Toen we aankwamen werd het minder, natuurlijk was het

snikheet en benauwd, de hostel waar we verblijven is ook verre van luxe (tja, misschien voor de kakkerlakken).

Jakarta zelf is behoorlijk vermoeiend, enorm groot, druk, vies, smog, auto's everywhere, mensen die je aan blijven staren en naropen; maar dat alles is wel te overleven. Het erge

kwam toen ik maandag me niet erg lekker begon te voelen. Maandagnacht was a enormous nightmare; ik heb liggen ijlen, was misselijk en had overal last van. Volgens mij ben ik een beetje ziek geworden van de auto's en dan weer de warmte in Jakarta. Gelukkig gaat het nu weer heel

veel beter. Ik heb in ieder geval één wijze les geleerd: word nooit ziek in Indonesië! Verder zijn we druk bezig met onze kantorentocht, die heel voorspoedig verloopt. Zondag om 17.00 uur vliegen we van Jakarta naar Sumatra,

om daar nog een weekje
kantoren te gaan bezichtigen.

Zo'n kantorentocht is trouwens ook hartstikke spannend, je beleeft nog eens wat. Zo pas je als westerling niet op de bankjes van de stadsbussen. Dit in tegenstelling tot de taxi's van Jakarta, waar ruimte genoeg is. Behalve medestudenten, reizen er ook gezellig kakkerlakken mee,